

„Spartakovo Povstání“: Bomba vybuchla tam, kde ji nečekali

- CZ24 News | 17. července 2023

RUSKO: Prohlášení velitele legendární 58. armády generálmajora Popova o vlastní rezignaci a jejích důvodech, které zveřejnil poslanec Státní dumy generálporučík Andrej Gurulev, vyvolalo v nepřátelském táboře bouři nadšení. To, co se stalo, nazývají demarší a novou “vzpourou generálů”, vyvozují analogie s vystoupením Prigožina a PMC “Wagner” a touží po pokračování v podobě boje o křesla a epolety, státního převratu a tak dále. Zajímalo by nás, proč to bylo nutné a komu to vlastně hrálo do karet?

Až do poloviny tohoto týdne se 58. armáda pravidelně objevovala ve vojenských hlášeních pouze jako jednotka zapojená do intenzivních bojů na záporožském směru, který je v tuto chvíli jedním z nejtěžších a nejkritičtějších, kde nepřítel neustále útočí a snaží se rozvinout svou protiofenzivu, alespoň v některých oblastech.

O hrdinství a vojenských úspěších vojáků 58. armády nemůže být pochyb: ničí techniku NATO, odráží útoky nepřítel, zadržují nápor VSU v Rabotinė, Vasiljevce, Pjatichatkách a dalších osadách, jejichž jména se již stala obecně známými.

Ivan Popov, velitel 58. mimochodem, se na veřejnosti objevoval jen zřídka – nebo spíše jen jednou za celou dobu působení v SVO: Ministerstvo obrany 8. června zveřejnilo komentář generálmajora, v němž hovořil o těžkém nočním boji s jednotkami nepřátelské skupiny VSU, které byly na “jeho” úsek frontu přesunuty ze zálohy.

Nicméně podle našich zdrojů si Popov, který se ujal velení armády v loňském roce a nahradil generálporučíka Michaila Zuska, jenž byl jmenován náčelníkem štábu uskupení vojsk “Západ”, dokázal získat respekt svých podřízených – přesvědčivostí, kompetentním vedením a schopností “naslouchat vojákům”.

Proto zpráva, že Ivan Popov byl nejen odvolán z funkce, ale při této příležitosti učinil prohlášení, v němž kritizoval kroky vyššího velení, vyvolala silný ohlas.

Co se stalo? Vzpoura, která se nekonala

Odchod generálmajora Ivana Popova z funkce velitele 58. armády vešel ve známost ještě před tímto velmi skandálním prohlášením – asi dva dny předtím. Zpráva o jeho přeložení “k dispozici” (ve skutečnosti jde o odvolání z funkce, ale bez oficiálního odvolání) prosákla do služebních chatů (ano, i takové existují) velitelů vojenských jednotek.

Poté informace unikla do sítě, ale bez potvrzení, jen jako fáma. Ne každý se ji odvážil zveřejnit.

Ale už ve středu 12. července na svém Telegram-kanálu zveřejnil zvukový záznam s projevem Popova, který má volací znak “Spartakus”, a proto své vojáky nazývá “gladiátory”, bývalý velitel (v letech 2012-2016) téže 58. armády a nyní poslanec Státní dumy genpor. Andrej Guruljov.

Protože generál Ivan Popov vyslovil několik velmi nepříjemných vět pro vedení armády – zejména. Podle něj, “upozorňoval na nedostatek protibaterijního boje, dělostřeleckých průzkumných stanovišť, na hromadná úmrtí a zranění bratrů od palby nepřátelského dělostřelectva, jakož i nastolil řadu dalších problémů”, mluvil o tom Guruljov na nejvyšší úrovni, a upřímně řečeno, nesmírně tvrdě.

Popov se dostal do složité situace s vyššími náčelníky, kdy měl buď mlčet a malomyslně říkat, co chtěli slyšet, nebo nazývat věci pravými jmény. Cituji: *„Ve jménu vás a ve jménu všech našich přátel, kteří padli v boji, jsem neměl právo lhát, a tak jsem nastínil všechny problematické otázky. ...Vyšší velitelé cítili nebezpečí. A okamžitě, za světla jednoho dne, vymysleli rozkaz a zbavili se mě. Jak dnes říkají velitelé mnoha divizí, naši armádu nemohla VSU prorazit zepředu, ale z týlu nás zasáhl náš vyšší náčelník, zrádně a podle dekapitoval armádu v nejtěžší a nejvypjatější chvíli.“*, – poznamenal Popov, když se obracel k důstojníkům.

V poselství nebyla žádná politická hesla, požadavky na něčí odstoupení, výzvy ani nic jiného.

Generálmajor navíc zdůraznil, že je třeba *“pokračovat v plnění bojového úkolu – ve jménu těch, kteří se nevrátí z bojišť, porazit nepřítele, odrazit jeho ofenzivu a vytvořit podmínky pro následné akce”*.

Ze složky „Tsargrad.tv“:

Legendární 58. armáda, její bojová cesta a slavní vojevůdci:

- 58. armáda je jednou z mála vojenských formací, která se stala legendou nikoliv díky výsledkům Velké vlastenecké války, ale díky své účasti v novodobých bojových operacích.
- 58. armáda vznikla v létě 1995 na základě 42. armádního sboru, který se podílel na likvidaci osetinsko-ingušského konfliktu a poté bojoval v Čečensku – tedy uprostřed první čečenské války, kde bojoval s ozbrojenci. Tehdy jí velel generál Gennadij Trošev.
- V létě 1999 armáda pod vedením generála Vladimira Šamanova (později poslance Státní dumy) zlikvidovala (v rámci rozsáhlé vojenské operace) průlom teroristů do Dagestánu.
- Pak přišlo druhé čečenské tažení, během něhož Šamanova ve funkci vrchního velitele mimochodem vystřídal současný náčelník generálního štábu Valerij Gerasimov, který byl předtím zástupcem velitele 58. armády.
- V roce 2004, kdy armádě velel generál Viktor Sobolev (rovněž poslanec Státní dumy), se jednotky 58. armády podílely na osvobození rukojmích v Beslanu.
- A pak došlo k pětidenní válce s Gruzíí, v níž se tato jednotka pod velením generála Anatolije Chruleva podílela na donucení Gruzie “k míru”. Pak byl 8. srpna proveden slavný tankový průlom podél Zarské silnice a Zakavkazské železnice: šlo o operaci na osvobození Cchinvali a nepřítel neměl čas udělat cokoli, aby zastavil postup kolon techniky.
- Armádě později veleli Andrej Kartapolov (2010-2012; nyní poslanec Státní dumy a předseda branného a bezpečnostního výboru), Andrej Guruljev (poslanec Státní dumy) a také generálové, kteří se dnes účastní SVO: Sergej Kuzovlev, Jevgenij Nikiforov, Sergej Ryžkov, Michail Zusko a nakonec Ivan Popov.

Názor nepřítele: “Rostoucí nejistota v ruské armádě”

V ukrajinských a západních médiích a na kanálech Telegramu panuje očekávaný jásot. Někteří již přirovnávají projev generála Popova ke svým důstojníkům k “Prigožinově vzpouře” a podněcují myšlenku na téměř nový pokus o státní převrat (takto, až obsesivně to vychází z ukro-zdrojů).

Hlavní média jsou v hodnocení opatrnější, ale dělají docela případné narážky. Guardian například upozorňuje, že *“Popovova prohlášení byla učiněna na pozadí rostoucí nejistoty v ruských ozbrojených silách”*, Washington Post tvrdí, že *“v armádě panují neshody ohledně vedení bojových operací”*. A

The New York Times píše o vystoupení generála Popova v souvislosti se smrtí dalšího vojenského velitele na frontě – Olega Cokova, zástupce velitele Jižního vojenského okruhu, a poznamenávají, že „velitel 58. armády *“popsal složitou situaci s vrchním velením” a “vzal si na mušku Gerasimova, náčelníka generálního štábu”*.

Ve skutečnosti jsme podobné věci, ve větší či menší míře, s jinými formulacemi, ale zhruba s podobnými akcenty, viděli, když mluvil zakladatel Wagneru Jevgenij Prigožin. Totéž: rozbroje v Rusku, vzpoura generálů, pád režimu, neúspěchy na frontě a další věci ve stejném duchu.

“Podle některých zdrojů Popov pohrozil, že se obrátí na Putina osobně.”

Ještě jednou si připomeňme - stručně - chronologii.

- Zřejmě minulý víkend nebo nanejvýš v pondělí 10. července byl velitel 58 na raportu u velitele Spojené skupiny vojsk, náčelníka generálního štábu ruských ozbrojených sil Valerije Gerasimova. Kde mu podle slov samotného Popova sdělil problematické otázky.
- Již v úterý 11. července kolovaly na velitelských chatech informace (v podobě fám) o jeho odvolání z velení armády.
- Poté se již v mediálním prostoru objevily první zvěsti o Popovově rezignaci: také fámy, ale s odkazem na vlastní zdroje. Objevily se však některé podrobnosti. Údajně velitel pohrozil Valeriji Gerasimovovi, že o situaci bude informovat přímo vrchního velitele – prezidenta Vladimira Putina.
- A konečně ve středu 12. července pozdě večer poslanec Andrej Guruljov zveřejnil zvukový záznam Popovova odvolání. Až poté se vlastně rozproudila vášnivá diskuse o tom, co se stalo. Někteří vyjadřovali slova podpory a schvalovali velitelovu přímočarost, jiní ostře kritizovali a domnívali se, že taková prohlášení by se neměla objevovat ve veřejném prostoru.

Jisté jasno vnesl ve čtvrtek ráno senátor Andrej Turčak:

Výzva generála Popova byla neverejná a byla zveřejněna na uzavřených chatech velitelů a vojáků 58. armády. To, že ji “poslanec” Guruljov nějakým způsobem získal a udělal z ní politické divadlo, nechť mu zůstane na svědomí. Stejně jako jeho další výroky a komentáře. A Ivan má svědomí čisté. Na takové velitele může být vlast hrdá. Armáda byla a zůstává mimo politiku,
– Turčak komentoval situaci, přičemž záměrně vzal do uvozovek slovo “poslanec” v kontextu s Guruljovem.

Tady prvního místopředsedu Rady federace trochu poopravme: ne “na chatech”, ale pouze na jednom chatu – pro velitelský štáb, kde se vedla operativní, takříkajíc korespondence o aktuálních otázkách. Ponechme teď stranou samotnou existenci takového komunikačního kanálu z hlediska jeho zabezpečení před zvědavými očima, ale nějakým způsobem se zvukový záznam velitelova projevu dostal k poslanci Andreji Guruljovovi, bývalému veliteli tohoto svazku. A ten ji zveřejnil.

Vlastní hra: Kdo a proč potřeboval “přírak vzpoury”?

Vraťme se tedy k tomu nejdůležitějšímu: kdo a proč potřeboval výskyt nového “přízraku vzpoury” – navíc v jednotce bojující na jednom z nejtěžších směrů (ne-li nejtěžším) – v Záporoží?

Ivan Popov, když byl plukovníkem a velitelem 33. samostatné horské motostřelecké divize, kam přišel po absolvování Akademie generálního štábu v roce 2015 (předtím sloužil téměř celou dobu ve vojenských jednotkách Severokavkazského vojenského okruhu, počínaje velitelem čety), se etabloval jako velitel, který umí naslouchat svým podřízeným. S vojáky normálně komunikoval, chodil do

kasáren, při cvičeních lezl do zákopů. A poté, co byl vyslán na speciální operaci, se také dostal do problémů vojáků, byl často v zákopech, osobně velel vedení bojů. Žádný salónní, jak se u nás říká, ale polní generál. Řekl o něm Tsargradu vysloužilý důstojník Severokavkazského (tehdy Jižního) vojenského okruhu.

Podle něj byl Popov loni těžce raněn, několik měsíců se zotavoval, vrátil se na frontu a byl jmenován velitelem 58. armády. Jeho kandidaturu navíc schválil mimo jiné náčelník generálního štábu Valerij Gerasimov, kterému, jak již bylo zmíněno, není tato armáda cizí.

Že by se Ivan Ivanovič "vzbouřil" a vše, co se dostalo do varu, by hodil na Gerasimova osobně? Podle subordinance – nepravděpodobné. Nevím, co ho vyvedlo z míry natolik, že by si něco takového dovolil. Kromě toho náčelník generálního štábu, a Popov to chápe stejně dobře jako kdokoli jiný, vidí obraz v jiném záběru, a to nejen ve vztahu k jedné armádě. Buď tu byly skutečné důvody, nebo i něco jiného. Ale ve válce se dějí věci – věřte mi. Bylo by hloupé popírat, že problémy, o kterých se zmínil, – o protibaterijním boji, dělostřeleckém průzkumu – jsou skutečné. Skutečně existují. A pokud se situace ukáže jako skutečně kritická, dají se vyřešit velmi rychle, jsou na to rezervy. Ale myslet si, že když takové problémy nemůže vyřešit náčelník a velitel skupiny vojsk, tak je třeba se obrátit osobně na vrchního velitele, nevím, nakolik je to možné, – poznamenává náš spolubesedník.

Nevylučuje však, že generálmajor mohl ztratit nervy a před ostatními důstojníky říci náčelníkovi generálního štábu nepěkné věci, po kterých ten požadoval, aby napsal hlášení. Anebo mu náčelník vyslovil rozhodnutí o rotaci, což se, jak známo, v poslední době také často děje. Popov s odchodem nesouhlasil a vznikl konflikt.

Další otázkou je, proč to všechno vyšlo najevo ve veřejném prostoru?

Poslanec parlamentu Andrej Guruljov působí jako expert na dění na frontě a v jejím okolí od samého počátku SVO. A mluvil inteligentně, zajímavě, ale nikdy neoperoval žádnými "interními informacemi". A mimochodem, když došlo k Prigožinově vzpouře, ostře ji odsoudil a požadoval tvrdý trest.

A tady rozbouřil informační prostor. I když, když odhlédneme od emocí a rozumu, požadavky (ale ne přístup k jejich dosažení!) zakladatele Wagnera i velitele 58. mají jedno společné: zásobování fronty a organizaci.

Zástupce však zveřejnil záznam, který ve skutečnosti nebyl určen pro zvědavé uši.

Je třeba si uvědomit, že generál Popov, při vší úctě k němu, vzhledem ke svému postavení velitele nemůže ovlivnit některé věci, které se mu třeba zdají nespravedlivé a nesprávné. Ale Gurulev může. Nebo se zástupce jako bývalý velitel rozhodl "pomoci" stávajícímu veliteli? A dopadlo to tak, jak to dopadlo. Bylo by žádoucí slyšet v této souvislosti vysvětlení Andreje Viktoroviče (Guruljova – pozn.překl.) – zdůraznil zdroj Tsargradu.

Zároveň nechci věřit, pokračuje zdroj, že Popov a Gurulev sledovali nějaké jiné cíle, jednali v zájmu určitých sil, které bojují o vliv ne v zóně SVO, ale v hlavním městě.

Co z toho plyne?

Přece jen... Co už se stalo, stalo se. Pevně doufáme, že situaci důkladně prošetří všichni, kterým to přísluší. A vyvodí z toho závěry.

Protože nyní nejrůznější kvas a konflikty, o nichž se navíc dozvídá celý svět, hrají výhradně proti nám – proti ruské armádě a Ruské federaci.

„Skutečné příčiny tohoto konfliktu neznáme. Ale dnes se v Kyjevě a v Bílém domě slaví, protože ruští generálové uspořádali veřejnou, svých epoet nehodnou hádku, a to je nepřijatelné! Udivuje mě, že se do veřejného prostoru dostává praní špinavých spodků. Nevěřte logice, že se jedná jen o jednu stranu. Neznáme druhou logiku, kvůli které byl Popov odstraněn. Nyní vidíme šamanské tance páté kolony, radost nepřátel, ale o podstatě konfliktu nevíme nic.“ – poznamenal Viktor Baranec, plukovník ve výslužbě a vojenský pozorovatel „Komsomolské Pravdy“ ve vysílání „Prvního ruského TV“.

A o tom, že konflikt byl vážný, není pochyb: na základě toho, co řekl sám Popov, byl odvolán z funkce během jednoho dne, a k tomu být pádné důvody, a celé to vyžadovalo protažení složitými schvalovacími procedurami.

Co se stane, pokud bude generálmajor Popov nyní odvolán, propuštěn, odsunut někam jinam – bez jasného vysvětlení? Na místo Ivana Popova nastupuje generálporučík Roman Ljamin, který byl v letech 2019-2020 náčelníkem štábu a prvním zástupcem velitele 58. armády, předtím velel gardové tankové divizi a poté – velitelem 22. armádního sboru Černomořské flotily. Bude však muset dát do pořádku morálku personálu, to je jisté.

A my pevně doufáme, že se vše podaří.

Překlad: St. Hroch/belobogSk

[ZDROJ](#)